

mohl býti vypátrán (nehledíc k prvnímu případu druhého odstavce Šu 157 tr. zák.), — i bylo by pak jednání této obžalované posuzovati dle jeho idividuelních znaků.

Čís. 1092.

Zrušovací soud, zkoumaje kvalifikaci předražování (§ 7 (3) lich. zák.) jako přečinu vzhledem k dřívějšímu odsouzení, nemůže přihlížeti k tomu, že ohledně dřívějšího trestného činu byla podána žádost za shlazení účinků odsouzení, o níž dosud nebylo příslušným soudem rozhodnuto. Úspěch žádosti může po případě býti podkladem obnovy trestního řízení.

(Rozh. ze dne 26. ledna 1923, Kr I 1328/21.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zavrhl po ústním líčení zmateční stížnost obžalované do rozsudku lichevního soudu při zemském trestním soudě v Praze ze dne 7. listopadu 1921, jímž byla stěžovatelka uznána vinnou přečinem podle Šu 7 (3) zákona ze dne 17. října 1919, čís. 568 sb. z. a n. — mimo jiné z těchto

důvodů:

Po stránce věcné (čís. 10 Šu 281 tr. ř.) namítá stížnost, že obžalovaná měla býti odsouzena — vzhledem k tomu, že její zisk v tomto případě nedosahoval 2000 Kč, pouze pro přestupek předražování dle Šu 7 (1) lichevního zákona, ježto její právoplatné odsouzení pro předražování, jímž první soud odůvodňuje kvalifikaci činu jako přečinu dle Šu 7 (3) lichevního zákona, se stalo před více než 5 lety a obžalované dlužno přiznati dobrodiní shlazení odsouzení. Lze beze všeho připustiti, že obžalovaná, která byla dle spisů okresního soudu pro přestupky v Praze právoplatně odsouzena pro přestupek předražování rozsudkem zemského trestního jako odvolacího soudu v Praze dne 25. června 1915, a složila uloženou jí peněžitou pokutu dne 14. července 1915, kdežto nového předražování, které je předmětem tohoto řízení, se dopustila v lednu 1921, má právo domáhati se shlazení prvního odsouzení dle zákona z 21. března 1918, čís. 108 ř. zák. Leč zrušovací soud, který je povolán přezkoumati rozsudek prvního soudu výhradně na podkladě zjednaném řízením v první stolici, nemůže přihlížeti k námitce shlazení odsouzení, když stížnost sama uvádí, že výrok soudní o této otázce nebyl dosud vynesena, nýbrž že obžalovaná podala teprve žádost za zavedení příslušného řízení u povolaného k tomu soudu. Soud zrušovací není také oprávněn — stejně jako není k tomu povolán soud nalézací — o shlazení odsouzení sám věcně rozhodovati, když dle citovaného zákona jest povolán o něm výlučně rozhodnouti soud v Šu 5 tohoto zákona jmenovaný, kterýžto § upravuje i řízení i zvláštní pořad opravných prostředků. Musí proto obžalovaná vyčkati vyřízení této otázky u příslušných soudů, a dosáhne-li právoplatného výroku o shlazení odsouzení, uplatňovati cestou obnovy řízení změnu odsuzujícího výroku pro přečin dle Šu 7 (3) lichevního zákona.